

Audo ⁊ glifico te dñe ie **one**
 su xpe ppe malignū ꝑciliū qđ
 colligerūt pōnifices ⁊ pharisei ꝑ te sa
 piētā p̄is quō te etnā libertatē oim
 n̄rꝫ dolo tenerēt ⁊ occiderēt: dicentes
 apđ senō recte cogitātes. circūueniā
 m̄ iustū: qm̄ ꝑri⁹ ē opib⁹ n̄ris. morte
 turpissima ꝑdēpnem⁹ eū. ⁊ auferā⁹
 memoriā illi⁹ de t̄ra. ⁊ ꝑperabāt ad
 deuorādū te. appēdētes mercedē tuā
 triginta argēteis. **S**z tu nobil⁹ thesaur⁹
 bonorū oīz seq̄nti die ad vespaz veni
 sti cū discipulis tuis i cenaculū: vbi pa
 uert tibi pasca: ⁊ dixisti. Desiderio de
 sideraui h̄ pasca māducare vobiscuz
 anq̄ paciar. **E**t postq̄ carnē agni pa
 scal cū discipul⁹ tuis māducasti: surre
 xisti a cena ⁊ posuisti vestimēta tua. ⁊
 hūilic⁹ te icliasti ad pedes discipulorū
 tuorū: lauās eis pedes: ⁊ ext̄ gens lin
 theo. ⁊ postea resumēs vestimēta tuā
 itex recubuisti ⁊ dixisti. **S**cis. qđ fece
 rim vob⁹: ego mgr̄ ⁊ dñs exēplū dedi.

vob. vt ⁊ vos ita faciatis. Et int̄ cetera
v̄ba q̄ dixisti turbat⁹ es spū. ⁊ presta
t⁹ dixisti. Amē dico vob: qz vn⁹ ex vo
bis me tradet. ⁊ illi f̄bati ⁊ hesitātes
q̄s eoz esset. cepit singl̄i excusare. Le
nātib⁹ at̄ illis accepisti panē ⁊ fregi
sti ⁊ dedisti discipulis tuis dicens. Co
medite ex h̄ oēs. h̄ ē ei corp⁹ meuz qd̄
p vob tradet. Silt̄ ⁊ calicē dicēs. Bi
bite ex h̄ oēs. h̄ ē calix nouitesti
mēti ⁊ facite i meā m̄morationē: ⁊ int̄ h̄
discūbēs erat i sinu tuo discipulus ille
quē diligebas. ⁊ hausit de sinu tuo:
qd̄ hauseras d̄ sinu p̄ris tui. ¶ *De ser
mone dñi ihu habito cū discipulis su*
G Rās tibi ago dñe *isp̄ cenā.*
ihu x̄p̄e p̄p̄t̄ amabilē ⁊ fidelē
f̄monē quē cū discipulis tuis habuisti
cū eis hereditatē regni tui p̄cipasti
⁊ eos tua pac̄na doct̄ia docuisti di
cēs. M̄datū nouū do vob vt diligatis
iūcē sic dilexi vos. Et q̄ diligit me ser
tuonē meū f̄uabit: ⁊ ego diligā eū. ⁊